

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Vítkovice Revmont a. s.**
sídlem Ruská 2887/101, 706 02 Ostrava
zastoupený advokátkou JUDr. Mgr. Petrou Novákovou, Ph.D.
sídlem Chodská 9, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj**
sídlem Na Jízdárně 3, 709 00 Ostrava

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 8. 2022 č. j. 3379468/22/3202-50523-801272, ve věci námitek

takto:

- I. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 15. 8. 2022 č. j. 3379468/22/3202-50523-801272 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Mgr. Petry Novákové, Ph.D., advokátky se sídlem Chodská 9, 120 00 Praha 2.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta žalobcova námitka proti nepřiznání částky úroku z úroků z vratitelného přeplatku. Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 6. 5. 2021 č. j. 10 Afs 382/2020-51 měl za to, že se správce daně v jeho případě dopustil nezákonnosti dvakrát – nejprve převedl zajištěné částky na úhradu nedoplatku daně, ačkoli již bylo rozhodnuto o úpadku žalobce (viz rozsudek NSS ze dne 13. 4. 2021, sp. zn. 7 Afs 263/2020), a poté žalovaný spočetl vadně úroky z pozdního vrácení částek, resp. je nespočetl vůbec (viz rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2022, sp. zn. 22 Af 41/2021 a sp. zn. 22 Af 42/2021). Z opatrnosti žalobce navíc namítl, že ve svém podání z 9. 8. 2022, které žalovaný v záhlaví napadeného rozhodnutí označil jako doplnění námítky ze dne 3. 10. 2021, brojil i proti výpočtu úroku z prodlení s úhradou částek, který byl uveden ve vyznění správce daně ze dne 1. 7. 2022. Žalovaný se však k této námitce v napadeném rozhodnutí nijak nevyjádřil.
2. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě popsal dosavadní průběh řízení s žalobcem od roku 2017, setrval na závěru, že žalobcem uvedený rozsudek NSS na jeho věc nedopadá, a navrhl zamítnutí žaloby. K námitce ohledně výpočtu úroku z prodlení uvedl, že o ní bylo rozhodnuto samostatným rozhodnutím žalovaného.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 15. 8. 2022 uvedl, že zamítá námitku žalobce ze dne 3. 10. 2021, doplněnou podáním ze dne 9. 8. 2022, proti nepřiznání částky úroku z úroků z vratitelného přeplatku. V odůvodnění vyjmenoval vyznění ze dne 23. 6. 2021, 29. 6. 2021 a dvě vyznění z 2. 8. 2021 a uvedl, že v případě daňového subjektu nedošlo k neoprávněnému jednání správce daně, které by bylo následně sankcionováno stanovením úroku dle § 254 daňového řádu. Poté shrnul závěry rozsudků NSS č. j. 10 Afs 382/2020-51 a č. j. 9 Afs 52/2021-42, s tím, že přiznáním požadovaného úroku z úroku by správce daně překročil svou kompetenci vymezenou daňovým řádem, když přiznání úroku z úroku vzniklého v souvislosti s pozdním vrácením přeplatku nemá žádnou oporu v právním řádu.
5. Krajský soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí žalovaného se skutečně týká pouze námítky ohledně úroku z úroků, jak vyplývá z formulace záhlaví tohoto rozhodnutí. Žalobní námitku podanou z opatrnosti v závěru žaloby soud proto nepovažuje za důvodnou.
6. Pokud jde o přezkoumání napadeného rozhodnutí, žalovaný v něm sice uvedl teoretická východiska, avšak není vůbec zřejmé, na jaký konkrétní skutkový stav je hodlal aplikovat. Napadené rozhodnutí přitom musí obsahovat uvedení důvodů výroku (§ 159 odst. 3 věta poslední *a contrario*, § 102 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., v příslušném znění – dále jen

„daňový řád“), a to v dostatečné míře konkrétnosti na to, aby mohlo být podrobeno případnému soudnímu přezkumu. V daném případě však takové odůvodnění zcela chybí. Soud nemá prostor na to, aby vážil, který z rozsudků NSS je pro žalobcovu situaci případný či vůbec použitelný, když z napadeného rozhodnutí není seznatelné (a to ani v nejstručnějším shrnutí), jaké skutečnosti předcházely, které skutečnosti považuje žalovaný za rozhodující z hlediska daňového řádu. K tomu soud připomíná, že „Přezkoumává-li správní soud zákonnost žalobou napadeného správního rozhodnutí, resp. skutkové a právní úvahy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno, činí tak skrze odůvodnění tohoto rozhodnutí, a nikoliv prostřednictvím obsahu správního spisu“ (rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53), a že nedostatky přezkoumávaného rozhodnutí nelze „dohánět“ ani obsahem vyjádření k žalobě. Soud má za to, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, proto jej zrušil v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s.

7. V řízení byl procesně úspěšný žalobce, v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, dále odměna ze zastoupení advokátkou podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3 100 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsání žaloby) a 2x režijní paušál po 300 Kč. Dále DPH z těchto částek s výjimkou zaplaceného soudního poplatku (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám zástupkyně žalobce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 21. března 2024

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu